

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Martinii Tridentini E Societate Jesu Sinicae Historiae Decas Prima

Martini, Martino

Monachii, 1658

Imperator Duodecimus Ngayus. Imperavit menses VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11848

IMPERATOR DUODECIMUS
NGAYUS.

Imperavit menses vi.

Cyclo 45. anno
72. ante Chr. 60

VT diximus, NGAYUS antecedentis ex fratre nepos fuit. Accessit ad gubernacula juvenis admodum, rexitque satis bene; moderatus sumtuūmque parvus. Sed quòd esset ætate tantis rebus nondum pari (quippe natus aſos non plus unde viginti) omnino, quod optabat, efficere non potuit. Multos Præfectorum mutavit, & MANGUM familiæ VANGÆ principem summâ præfecturâ spoliavit. Sic illius familiæ insolentiam aliquo modo repressit; & fortasse, si diutius imperare contingeret, exstinxisset omnino. Sed prosperis conatibus immatura mors intercessit, ad implendam sequentis proximè Imperatoris tragœdiam familiâ superstitè.

Rex morti e-
reptus a fami-
liâ

audaci facie
nere

Anno imperij primo vitæ discrimen ingens adiit. Cùm enim animi gratiâ, solis mulieribus, quæ de more serviunt Imperatori, comitatus, descendisset in caveam, in qua tigrides, ursi, feræque alebantur aliæ; fortè ursus per podij crates nixus in ambulacrum evasit. Ibi ceteris evidenti periculo perterritis & fugâ salutem quærentibus; una stetit FUNGA, quæ plusquam virili animo, solis armata vestibus ursum excipiens atque strangulans, ab Imperatore imminens atque adeò præsens periculum avertit. Hanc deinde mulierem summâ semper caritate dilexit; sed, ut sæpe fit, summâ invidiâ comite; quam, quæ ursum domare potuit, superare non potuit. Namque ab Imperatrice vexata propterea, quòd à marito præ se amaretur; quâ manu servârat Imperatorem, eadem sibi vitam exhausit.

Vox ominosa

Annum imperij quintum, qui fuit ante vulgarem Christi epocham secundus, anni Sinici mense dièque primo, solis defectio insignem fecit. Sub idem tempore audita vox est in palatio prorsus insolita, pulsati tympani sonum referens, adeò vehementem, ut ad extremam usque palatij portam se diffuderit. His portentis anxius Imperator, quid significaret, è mathematicis quæsit. Illi magnam in Imperio re-
verentiam conversionem atque rebellionem adeò fore respondent; id enim

id enim voce, quæ audiatur sine figurâ loquentis ac specie potendi.

Hoc eodem anno TANGU rex TARTARUS legationem misit ad Imperatorem, ejus salutandi copiam petiturum. Fuere, qui non admittendum dicerent, quò sumtibus parceretur. In hujusmodi namque legationibus magni semper à Sinis fiunt sumtus, non modò cum exteri reges adsunt, sed etjam, cum eorum legati, Qui advenientes ex Imperij finibus ad regiam usque publicis sumtibus magno cum splendore deducti, eodem modo vivunt inibi, de publico item, palatio visendo, Præfectoque uno è præcipuis, cui mandata exterorum cura, ijs attributo. Legatione gestâ, reducuntur ad usque regni confinia eâdem pompâ, quâ excepti erant. LANGHIUNGUS tamen haud infimæ autoritatis Præfectus, ut admitteretur TARTARORUM rex, Imperatori suavit; & *Nihil optabilius, inquit, Imperio Sinico potest accidere, ni oportunitus, quàm illos amicos admitti, quos hucusque semper pro hostibus habuimus. Ecquid aliud optârunt Imperatores priores, quàm ut tot bellis ac sumtibus TARTARI vel subigerentur, vel volentes nolentes in amicitia jura concederent? Nunc ubi pacem expetunt amicitiamque nostram ultero hostes nostri; sumtus cur timemus? Quid si repulsam passi bellum moveant? an non plures nobis erunt necessarii sumtus, ut vim repellamus? ut taceam nostrâ contumaciâ magnis difficultatibus atque periculis Imperium involutum iri.* Motus his dictis Imperator TARTARUM regem superbo apparatu excepit. In hunc modum inter acerrimos tot annis hostes pax coaluit. authore Deo, paullò post homine futuro, & ut Angelorum habet carmen, in terra pacem hominibus allatur.

*Tartarorum
rex magnificè
à Sinu excep-
tus.*

Anno sequenti post TARTARORUM adventum, firmatamque pacem Imperator diem obiit supremum; nullâ re memorabilis, nisi quòd ejus mors in illum annum inciderit, quo Decembri mense, vitæ parens & humani generis vindex Deus IESVS CHRISTVS ex MARIA Virgine natus est, cum totum Sinicum Imperium altæ pacis gaudio frueretur. Est & hoc ad memoriam illustre, quòd Imperator non NGAYUS dici voluit, sed PINGUS; quod PACIFICUM sonat. Mirabili Dei providentiâ, ut, quo tempore Christus Rex verè PACIFICUS in terras venit, etjam Sinicus Imperator PACIFICUS cognominetur.

Rex Pacificus

TUNGYENUS erat Præfectus apud NGAYUM gratiosus in primis.

primis. Elegans in eo forma, corporisque dignitas; comitas affabilis
 tasque sermonis magna; sed multiplex ingenium & tortuosum.
 Quibus rebus ad Imperatoris gratiam sic adreperat, ut præ omnibus
 amaretur. Verùm calliditate avaritiæque cùm esset insignis, abutens
 Imperatoris gratiâ, plurimos vexavit. Auditâ igitur ejus morte, su-
 orum sibi criminum conscius, ne secuturo Imperatori meritas daret
 poenas, eodem die, quo ille mortuus est, ipse de se statuit.

Atque hæc est prima Decas, quam promiseram. Hanc si lectoribus
 meis gratam intellexero, ad reliquas absolvendas ex
 molestissimis Sinicis characteribus, mihi animus
 erit.

Ad Maiorem Dei ac Matris Virginis Gloriam.